

ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.
Néptanulóknek egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1.50.
Egyes szám ára 10 kr.

Felolós szerkesztő:

Dr. Molnár Gyula.

Megjelenik hetenkint kétszer: **vasárnap és csütörtökön.**

Szerkesztőség: **Csendes-utca, TÓTH-féle ház.**

Kiadóhivatal: **Csendes-utca OLÁH-féle ház.**

A tandíj.

A szocialisták tízparanosolatainak egyik *szevasza*. mely az általános tanszabadság alapján eltörölni kívánja az egész földkerekségéről a tandíjat, sőt ingyen tankönyvekkel való ellátását követeli a tanulóknak, éppen a kulturális fejlődéssel lesz illuzióriussá.

Az államok fejlődésével lépést tart a tudomány megszerzésének az ára. A középkor iskoláit a mai tantermekkel összehasonlítani éppen oly neveléses, mint ha összehasonlítjuk a régi iskolamesterek tudományát a mostani professorok ismereteivel és tudományával.

Hanem a középkorban nem is volt olyan nagy becs a tudományoknak. A nép olesóbban és könnyebben megért. Nagyurakból, katonákból és rabszolgákból állott a világ. Csak a nagy urak gyermekei jártak iskolába és tanultak valamit. A szegény ember gyermeke őrizte az uraság libáit vagy disznait.

A folszabadulás napjával, az általános civilizáció felé törekvő Magyarország iskoláinak padjait is a tudományosjag egészen megtöltötték.

A tizenkilencedik századnak a második fele a népek művelését annyira megragadta, miszerint a kormányok áldozatkészségei és támogatásai mellett minden felé épültek a muzsák templomai.

Ur és polgár egyaránt neveltette és taníttatta gyermekeit.

A kutyabőrös diploma nagy úrt szakított az iparos és lateimer közt. Kevés volt a diplomás emberünk. Akik voltak, azok mind szép hivatalba jutottak be. Vagyon szerezték maguknak. S míg a lateimer szépen tudott boldogulni, a szegény magyar iparos élete valóságos tengődés volt.

Ezért aztán, aki csak tehette, fiából diplomás embert faragott.

A középiskolákat mindenfelé szaporítani kellett, mivel a tanulók száma mindegyre nőtt.

A tanulók legnagyobb kontingense a jogi pályára

szánta magát, mely az állambivatalba jutást leginkább biztosította.

Csak későn jutott a magyar kormányok észébe, hogy ha már szervezte is a sok diplomás emberek igazságszolgáltatását és más hivatalait az államnak gazdasági fejlődése nélkül nem lesz majd ereje a sok hivatalnokait nemcsak fizetni, de elhelyezni is.

E közben beállott a túltengés. A szellemi proletárok mindegyre szaporodtak.

Az ipar fejlődése az egész világon nagy lendületet nyert. Csak Magyarország maradt hátra.

Az elmaradás oka könnyen felfogható körülményben rejlett.

Az ipar és a kereskedelem tapasztalatlan és műveletlen elemek kezében tengődött, olyan iparosok kezében, akik azt szellemi műveltségükönél fogva, nem tudták sem fejleszteni, sem kiterjeszteni.

A középiskolai bizonyítványokkal bíró fiúk szülői szögyemnek tartották volna fiukat bármilyen iparos műhelybe is tanonczul beadni. Még ma is vannak szegény szülők közt nagyon sok olyanok, kik fiukat, ha az a gymnasium negyedik osztályából ross bizonyítványt nyer, azzal ijesztgetik, hogy iparostanoncznak adják oda, ha jövőre jobb bizonyítványt nem szerez.

Pedig állami nemzetgazdaságunk másképp nem is képzelhető hogy fejlődjék, ha az ipar és kereskedelem iskolákat végzett, műveltséggel bíró egyének kezébe nincs letéve.

Ma már minden állam csakis ipara és kereskedelme után boldogulhat. Üzleti forgalom nélkül nem állhat meg az állam, nem élhet meg az ügyvéd.

Annai már a diplomás ember Magyarországon, hogy ha minden hivatalát megkésztetné az állam, még akkor sem volna képes őket mind elhelyezni. A foglalkozás és kereset nélküli diplomás emberek serege szánandó benyomást tesz minden művelt emberre.

S míg művelt iparosokban nagy hiányt szenvedünk,

mégis azt tapasztaljuk, hogy a középiskolák látogatásával a diploma utáni vágy egy cseppet sem szűnődik.

Trefort Agoston közoktatásügyi miniszter a középiskolák tandíját e miatt emelte fel és a véget, hogy a gazdasági kultúra, az ipar és kereskedelem ne legyen mostohasága a tudományoknak akármilyen kutyabőrös diplomával szemben.

Küldjék a szülők gyermekeiket felső polgári, kereskedelmi-akadémiá, ipariskolákba és tannulhelyekbe, s ha ott jól beváltak, sokkal jobban boldogulhatnak majd az életben, mintha más diplomával a kézben csak a tudomány szánandó proletáriusmását szaporítják.

Ma az államnak sokkal több szüksége van ügyes és művelt iparosokra, mint ügyvédekre.

Szt.-István-napi országos népnépelely.

Úszkös rómokban hever Eperjes, N. Károly, Torozkó s Kur-tin! Az alföldön ezer és ezer holdnyi területen sodorta el a Tisza rohanó árja honfitársaink hajlékait, természet! Se lakis, se kenyér, nincs semmi!

Segítséget esdönek ma szerencsétlenek ezrei! Segítség, hogy felépíthessék vízkökat, segítség, hogy a mindennapi kenyérek meg legyen!

Segítsünk nyomorult embertársainkon! Gyérünk Pestre az országos népnépelelyre!

Igen, mert f. évi augusztus 20-án szt.-István napján Budapesten országos népnépelely fog rendeztetni a tűz és árvíz károsultak javára!

Mágnásaink és közéletünk kitűnőségei állanak e nemes ügy élén! A rendező bizottság buzgó munkálkodása folytán e népnépelely oly ipeposzus lesz látóvalók tekintetében, a milyen még nem volt Budapesten!

Sikerült a rendező bizottságnak kieszközölnie, hogy vasutainkon és a gőzhajózási társulatnál 50%-al mérsékelt menet térti jegyek lesnek kibocsátva az ünnepelely alkalmára. A rendező bizottság e hazafias ügy kivételére oly tevékeny és ügybuzgó egyéneket nyert meg, kiknek már neve is biztosíték az ünnepelely sikerére

A „Zombor és Vidéke“ tárczája.

Egy ismeretlennek.

Nem láttalak elevenen,
Csak a fotográfiádat;
Hanem ez is elég nekem;
Természetes, hogy imádlak.

Férjhez ment ő, kiért az én
Lobbanékony szívem égett —
Nem a versem szaporítja,
Hanem az emberléteget.

Már pedig a levegőbe
Senki fia sem kiáltoz;
Dukál még a bolthoz is név:
„Mlnervához“, „Vad maszkához.“

Nos — kegyetlen leány nélkül
Vers se készül semmiképen
— Hogy a kőltő boldoguljon,
Kell, hogy boldogtalan legyen.

Révész Ernő.

Tudom

Tudom, hogy ott szeretsz jární,
Hol leglobbosabbak a fák.
S a lombos fák hűs árnyában
Hallgatni a madár dalát.

Én is gyakran bolyongok ott,
Hol a madár úgy énekel,
Csak, hogy engem nom az árnyak,
S nem a madár-dal érdekel.

Égről lopott csillag esoméde
És ajkadnak hű csókjal,
A mikéért én gyakran járok
A hűs fáknek árnyába ki.

— n — r.

A glizehi pergament.

Van nekem egy franczia archeologus barátom, a ki már tíz év óta kószál Egyiptomban és hieroglyphek fejtegetésével foglalkozik.

Ma kaptam tőle éppen levelet, melyben legújabb fölfedezéséről értesít.

A levél magyarra fordítva így hangzik:

„Kedves Barátom!

A napokban Lophog-piramis omladékai között kutatva, egy köből kifaragott szekrényben pergamentet találtam.

Első pillantásra konstataltam, hogy a pergament nagyon régi, miért is óvatosan helyeztem el táskámban, és lakásomra siettem vele.

Ithon azonnal hozzáfogtam az olvasáshoz, a mi nem ment nehezen.

Képzelted meglepetésemet, midőn az első sorok átolvása után észrevettem, hogy Adám apánk írta.

Kétségen kívül esodálkozol barátom, midőn ezt hallod tőlem, én magam is alig hittem a szemeimnek, de tovább olvasván, csakhamar meggyőződtem, hogy a pergament hiteles autographia, és hogy valóban Adám apánktól való.

Képzelted, milyen izgatottság, milyen öröm fogta át az egész volamat: három napig se nem ettem, se nem ittam, se nem aludtam. — Folytonosan a pergament előtt ültem és olvas-tam lázasan.

Most már készen vagyok vele. Holnap reggel utazom egyenesen Párisba, hogy bemutassam a tudós világnak.

Neked addig is itt küldöm a hevenyében írt fordítást, melyet én már letisztáztam.

A lapok utján értesülni fogsz a pergament sorsáról.

Szervusz!

Gizeh, 1887. július 20.

Hugues Savant.

E levél mellett csakugyan megtaláltam a fordítást, melyet én magyarra téve itt közlök.

Paradicsom, 1-ső év, 1-ső nap.

Ma kezdődött az életem.

Körülöttem agyagdarabok heverték, s előttem egy fényes alak állott, midőn szememet felnyitottam.

A fényes alak azt mondá: „Lészen a te neved Adám!”

— Kihez legyen szerencsém? — kérdeztem tőle udvariasan?

— Én vagyok a te teremőd, az Isten, — mondá és eltűnt, mielőtt bővebb ismertséget köthettem volna vele.

Mindenek előtt letisztogattam magamról a sarat, aztán körülöttem. Különféle fák, virágok, bogarak, agarak, madarak és számarak voltak körülöttem. A nap süttött és illatos szellő sutto-gott a lombok között.

Nem messze tőlem egy forrás volt, a melyből négy felé folyt a víz.

Azonnal észrevettem, hogy ez az a forrás, a melyet a Genezis a paradicsom közepén levőnek mond, miért is rögtön tudtam magamat tájékozni.

Paradicsom, 1-ső év, 3-ik nap.

Kezdem unni az életet.

Itt még csak egy tisztességes kocsma sincsen, a hőva elmenne az ember egy quaterkára.

Csak ezek az ostoba majmok, zsákszájú mamutok, örökké ordító oroszlanok vannak körülöttem. Meguntam az eget, mert kék, meguntam a fákat, mert zöldék, meguntam a napot, mert nem tudok belénezni, meguntam a csillagokat, mert nincs teleszkópom.

Mit ér az élet!

Csak egy szivarom volna legalább, hogy rágyújthatnék, hiszen finánczokat csak ezután terem az Isten, hát nem tilos a dohányzás.

Ha ez soká tart így, fogok egy revolvert, és agyonpuffantom magamat.

Ilyenféle elmélkedésekben keseregtem egy pálmafa árnyékában, midőn egyszerre bódító szellő esapta meg az arcomat, s a következő pillanatban már úgy aludtam, mint a júliuszabunda.

Mikor felébredtem, első dolgom volt az órát megnézni.

Három óra mult öt perczel az ebéd után.

Amint felénezek, legnagyobb meglepetésemre egy hölgyet látok magam előtt, még pedig igen pikáns nyári öltözetben: elől csupán egy köténynek, hátul pedig a turníri függőfelelekből volt.

— Aláslódjáa nagysád! — szóltam örömmel hozzája és bemutatám az idegen hölgynek magamat: — én Adám vagyok!

— Én meg Éva, válaszolt szemérmesen a csokólni való aranyos szájakcsájával.

— Minek köszönhetem a szerencsét, hogy nagysáddal találkoztam?

— Én ide való vagyok.

— Ja? Az nagyon pompás! E szerint tehát landsmannok vagyunk?

— Igen: azok.

— De mondja csak nagysád, ha szabad kérdenem: hogyan van, hogy előbb nem találkoztunk?

— Ma születtem. — mondá a kedves.

— Ugy! Azt igen helyesen tevé! Fogadjáa őszinte szerencsekívánatomat!

— Köszönöm.

néve. A község reggeltől estig fog gyönyörködhetni az érdekes-
sebbnél érdekesebb látványokban!

Az Andrásy ut végén már most is igen látható az óriási
ezüst ágyugolyó, a mely az ünnepély napján este 7 órakor hiva-
talos közegek jelenlétében lesz kisorsolva!

Ez ágyugolyót megverheti az, a ki f. hó 19-ig vált belé-
pő jegyvet, a mely belépő jegy, egyáltalán sorsjegy is az ágyugolyóra,
a melyet 450 forint válthatni be! Ily belépő jegyeket az iroda
(Ferenziek bazára) szívesen küldi a vidékre, ha egyszerre legalább
10 jegyre történik a megrendelés a pénz előleges beküldése által.
Egy ilyen belépő jegy ára: 30 kr. a rendezőbizottság gondoskodott
arról is, hogy a városiglet több pontjain izléses és olcsó étel-
legyeknek kaphatók s hogy a községek zsarolásnak kitéve ne legyen.
Intézkedett a rendező bizottság, hogy egy a fővárosi, mint a vi-
déki községek igényei ez alkalommal minden tekintetben ki legye-
nek elégtelvé.

Jöjjen tehát mindenki Pestre!

Lássá meg mindenki aug. 20-án d. e. a legszentebb magyar
kezet, s élvezze d. n. a jótékony ünnepét. Szt. István királyunk
szelleme fog feleltünk lebegni a nagy napon! Az ő szelleme száll
felénk s az fogja a magyar nemzetet támogatni kegyeltes művében!
Potom áron jöhet fel mindenki Pestre ez alkalommal, megnézheti a
szép fővárost, színről-színré fogja láthatni az első magyar apostoli
király szent kezét s egy oly ünnepélyt fog láthatni, a minőt még
nem látott, tövész s árvíz által károsultak javára ezek gyűlhete-
nek össze, a romokból paloták emelkedhetnek az elhamvadt városok-
ban s a hol most bánat és nyomor honol, ott a nép ezreinek szem-
ében öröm és boldogság fog ragyogni! A ki a néptünetpályán
részt vesz, felebarátai és honfitársai, honja iránt rója le köte-
lességét!

H. M.

Megyei s helyi hírek.

* **Lapunk** következő számában egy igen érdekes
elbeszélések közlésébe kezdünk. A műnek czíme „Schle-
mihl Péter csodálatos története.” Az eredeti Chamisso,
kitűnő német író irta; lapunk számára Révész Ernő,
kedves tollú munkatársunk fordította le.

* **Kinevezés.** Az igazságügy miniszter Szájbel Gusztávot a
szabadkai kir. ügyesség díjnokat az ottani kir. törvényszékhez ir-
nokká nevezte ki.

* **Pár nap óta** gyakori városunkban a véres verekedés.
Különösen péntek napokon, a midőn sok szállási és idegen is tar-
tozkodik itt. E hó 12-én is csak a szivaci uton 2 verekedés for-
dult elő. Künn, a szivaci kapuhoz közel levő sarki koreszmában
egy embert félholtra ütöttek. Pár házzal idább meg egy becsipett
katona dulakodott kezében oldalfegyverével, minék az lett a követ-
kezménye, hogy a vendégös hasán ejtett nagyobb sebet. Mindkét
eset tettesei már méltó büntetésüket várják.

* **Az istentagadással vádolt pap.** Az alsó-bácskai
és szeremi evang. főesperesség aug. 9-én tartotta Ujvidéken
közgyűlést, melynek egyik főtárgya volt Koch József kivi-
kéri pap ügye, a kit azzal vádoltak, hogy istentagadó. Az espe-
resség Kochot fölmentette az istentagadás vádjá alól. Az ítélet el-
len a lelkes több híve föllebezett.

* **Pályázat** van hirdetve Kis-Hegyes községben lemondás
folytán üresedésbe jött községi írnoki állásra. Pályázati határidő f.
évi szept. hó 10. — Topolyán szintén községi írnoki állás van üre-
sedésben s a pályázati határidő szept. hó 10.

* **Meghívó.** Bács-Bodrog vármegye kath. hívei XIII. Lec
pápa ő szentségeinek 50 éves előzari jubeliuma alkalmából, mint
sok oldalról értesítenek, szintén óhajtanak hódolatnak jelöl, aján-
dék tárgyakkal és pénzbeli adományokkal az egyház fejének trónja
elő járulni. Hogy az ezen irányban megindult díeszerű mozgalom
megszertse kellően szerveztessék és egységessé alakuljon, mert
csak ez uton lehet reményelni, hogy megköny a világra szóló ün-
nepélyen kellően képviselve lesz, van szerencsén a vármegye róm.
kath. községeit az ez ezen egyben f. hó 14-én délután 4 órakor
a megyeház nagytermében tartandó szervező közgyűlésre ezen-
nel tisztelettel meghívni. Kelt Zomborban, 1887. augusztus hó 4-én.
Sándor Béla, főispán. Fejér Gyula, apát. Dr. Margalits Ede főgyim-
nasiunai igazgató.

* **Névváltozás.** Jakobcsics Antal, szabadkai illetőségű
nyugottani lakos, kiskőrű Ernő fia nevének „Sámi”-ra kért változ-
tatását helygymintiszterileg megengedték.

* **Ama rendőri brutalitás** ügyében, melyet annak
idején lapunk, ugyszintén a fővárosi sajtó is regisztrált, a megkard-
lapozott Stelko Lajos dr. Mohár Gyula ügyvéd útján már beada-
tárvádi panaszát a helybeli kir. törvényszékhez.

* **A „Segítség!”** czimű albumra Govorkovich János
gyűjtése folytán a következők adakoztak: a gyűjtőn kívül (3 frt):
Longauer Ferencz 1 frt; N. N. 3 frt; Szálai Ferencz 3 frt;
Csernyus István 1 frt; Rezsnyí Ilonka 1 frt; Dr. Zsvikóvits György
1 frt; Batko Zsigmond 1 frt; Davidovics Szilárd 1 frt; és Pilya
György 1 frt. Fogadják a jótékony aláírók a bizottság nevében a
gyűjtő köszönetét. — Mint értesültek az album szellemi része már
ki van szedve, egy a művészeti rész legnagyobb része is már metsz-
ve van és a mint a próbányomatok mutatják igen sikerültek is.
A mű nyomása nem sok időt fog igénybe venni s valószínűleg
rövid idő alatt ki kerülnek a sajtó alól, a mikor a megrendelőknék
pontosan meg fognak küldetni.

* **A kalocsai** biboros érsek dr. Haynald Lajos f. évi szept.
hó elején városunkba érkezik az újonnan épült apéza zárdá ünnep-
elés fölváltására. Egyben ki fogja osztani a bérhámszentséget is.

* **Bácsban** tüzoltóegylet alakul. Mint az „Egyetértés”-nek
írják, az ottani kaszinó egy kis asztaltársasága nemrég felvette azt
az eszmét, hogy Bácsban tüzoltóság létesíttessék. Az elhatározást tett
is követte. Rögtön aláírási ívet bocsátottak ki, a melyet hamarjában
140-en irtak alá. Mult hónapban már elkészültek az alapszabályok,
melyeket felterjesztettek a helygymintiszteriumhoz és megválasztot-
ták a tüzoltóegylet tisztségelőit, élükön Ertl István bácsi nagy-
bérli főparancsnokká, levén ő a lelke az egész mozgalomnak. Az egy-
sület érdekelt kifizetett buzdó tevékenységéért e hó 5-én, éppen szle-
napjának évfordulóján, övazétit is rendeztek számára. Körülbelül hat-
van működő tag gyűlt össze a Korona vendéglőben, honnét kivonulnak
Trstesanik pusztára, a főparancsnok háza elé. Ertl mit sem tudott előze-
tesen a faklyásmenetről, és így egészen meg volt lepette. A kivon-
ult tüzoltók félkörben állottak fel a parkban, majd Staller Sándor,
a bácsi tüzoltó-egylet segédtisztje előlépett, és lelkes szavakkal tolmá-
csolta a bácsi tüzoltók ragaszkodását főparancsnokuk és az egész
Ertl-család iránt. A főparancsnok meleg szavakban köszönte meg
az övazétit. Ezután Csopor Gyula főtisztgábró, a palánkai tüzoltó-
egylet tisztebeli főparancsnoka, fűvözölte Ertl-t. A zenés faklyás-
menet késő este visszatért a Korona-vendéglőhöz, hol hevenyé-
szett bankett és táncmulatság volt.

* **Buziáson** eddig 882 fűrdővendég fordult meg. Mint a
10-ik számú kimutatás jelzi, több megyénk, s városunkbeli fűrdő-
vendég is tartózkodik ott.

* **Öngyilkos.** Jera Sándor petrovákzi pénzügyőr főbe lötte
magát. A halál azonnal be is állt. Tettének oka szerelmi bán-
at volt.

* **Bajmokról írja levelezőnk,** hogy ott a legutóbbi
napokban 3 choleraeset fordult elő, amik azonban aggodalomra
semmi okot nem szolgáltatnak, mert az egészségi állapot már kielőgítő.
Sok szerencsétlenség fordul elő azonban a nyomtató gépek körül.
Majdnem naponta hallunk hírt kisebb-nagyobb bajról, sőt nemré-
giben egy felnőtt lány lábát oprálta tőből a gép, aztán az or-
vosok.

* **Az újvidéki** országos vásár, mely e hó 7-én és 8-án tar-
tatott, igen nyújtós bizonnyul. Iparok és kereskedők ugyszól-
ván semmi vásárt nem csináltak. Szarvasmarha és 10 keves, ellen-
ben sovány sertés igen sok kelt el és képzete ugyszólván a ke-
reslet tárgyát. — És, mint a vásároknál rendszeren, itt is volt vere-
kedés bőven. A czigányok kezdtek meg, s közlök egy asszonyt
le is szúrtak.

* **Házasszonyaink figyelmébe.** Miután a esel la-
pok ellenünk s természetünk élen tüntetnek, ezen ügyet a belföldi
lapok is fölvetették; annál is inkább, mert mi számtalan oly czik-
ket állítottuk elő, melyek nemcsak hogy verszenyének a esel ipar-
czikkkel, hanem azokat sok tekintetben fölül is mulják. Ily czikk
— hogy csak egyet említsünk — a pótkávé, mely ezikket eddig
többször Cseh-országból impotáltak, most azonban, mióta az ism-
mert budapesti szakember Szalady Antal az Andrásy-uton mint
pótkávé-gyártat állított föl, lassan-lassan kiszorítottak. Csak a leg-
utóbbi napokban emelték ki díeserve a lapok Szalady gyártat ter-
mekét és éppen ennek alapján időszerűnek tartjuk magyarizát-
nunk által tért, mely szerint különösen az utóbbi időkben némely
érdeklahúzó czikk kiakarja szakmányolul az anti-esek áramlatot,
daczára annak, hogy ezikkék még a külföldi ezen braché-beli-
hez sem mulják. Miután ezen keverékek a külföldikkel nemcsak
hogy verseny-képtelenek, hanem előbb-utóbb a magyar surrogat-
kávé iránt Szalady által feltett bizalmat és különösen a magyar
termékek iránti bizalmat meg ingatani hatalmukban nines, helyesen
eslekszük a községek, ha ezen „uj” vállalatoknak ezikkét a leg-
nagyobb tartózkodással fogadják és megmarad a már sokoldalról
kiprobált és elismert szalady-kávé mellett.

* **Figyelmeztetjük** t. olvasóinkat a Pollacsék Emil
és Társa fele fordítottú szerzőre, mely a nagyméltóságú helyg-
ymintiszteriumtól több ízben az összes hatóságoknak ajánlva lett, a
feutt nevezett czég Budapest fővárosának és összes körháznak
szállítója is.

* **E lap nyomdájában egy jól írni-olvasni
tudó fiu tanonezul felvették.**

Értéktözsdei hetijelentés.

(A „Magyar Mercur” tudósítása.)

Az értéktözsdei ízlet még mindig szűk mederben folyik és a
spekulatív tartozkodók nagyobb üzleti vállalkozásoktól. Mindazonal-
tal az irányzat tartosan szilárd, mert általános az a nézet, hogy
a nyár elmúltával inkább tözsdeüzletre lehet számítani. A jár-
dékpapírok árfolyama jelenleg rendkívül alacsony lehet, lehetetlen,
hogy a jó termelés hatása állami papírjaink árfolyamainál hova-to-
vább látható kifejezésre ne jusson és ez okból indokoltnak látszik
az a feltevés, hogy őszszel az állami papírok árfolyamának emel-
kedniök kell. A vasuti részvények iránt szintén kedvezőbb a ha-
ngulat miután a kivétel követeztében a főbb vonatokon nagyobb
szállítványok fognak eszközöztetni. A malomrészvények áremelke-
dése szintén természetes. Az olcsó buzárak rendkívül megköny-
ti a jobbara vétségére dolgozó malomk helyzetét és várható, hogy
ezen iparvállalatok ezidén jóval ázletkezt fognak csinálni. Bankrészvé-
nyek utjabban kevéssel emelkedtek miután már nem sokára közlé-
teszik a felévi mérlesek. A sorsjegypiacon állandóan esakis a ki-
sebb sorsjegyek részeseülnek figyelemben. A valuta olcsó. Értékpa-
pír- és sorsjegybirtokosoknak készséggel szolgál felvilágosítással a
„Magyar Mercur” kiadóhivatala Budapestben, hatvani utca 17.

A szép hölgy egy tulipánvirágot tűzött a hajába, én pedig a
bajuszomat pódörgettem. Ötven másodpercnyi hallgatás után is-
mét én kezdtem meg a társalgást.

— Hogy tetszik nagysádnak ez a tájék?

— Nagyon kedves.

— Persze még nem tetszett erre járni?

— Hiszen mondtam, hogy ma születtem.

— Ja igaz.

— És így nem is beszélhetek másról.

— Természetesen.

— Geographiát nem tanultam.

— Mai világban nem is érdemes, kérem.

— Ön talán foglalkozott vele?

— Tagja vagyok a párizsi földrajzi társaságnak.

— Az nagyon szép, de unalmas.

— A társaság?

— Nem: a földrajz és minden tudomány.

— Tehát beszéljünk másról.

— Majd én kezdem.

— Az nagyon érdekes lesz, — mondtam, és monoklimat
szememre csipettem.

— Hogy tetszem én önnek? — kérdé a szép hölgy, és rám
kaesztintott.

— Nagysád elbűvölő.

— Ön hizeleg.

— Esküszöm!

— A férfiak könnyen esküsznek.

— Nagysád, én még soha sem esküdtöm!

— Az meglehet.

— Szerelmes sem voltam soha.

— Igazán?

— De most az vagyok.

— És kibe?

— Kegyedbe, bájos angyal!

E szavakat mondva, térdre hullottam előtte.

Éva mosolygott.

— De hiszen ez fölösleges nyilatkozat uram!

— Miért? — kérdém eszalokozva.

— Mert én önnek a felesége vagyok.

— Kegyed? Az én feleségem?

— Igen, — igen.

— Nem emlékszem az esküvünkre, — dagogtam zavartan.

— Nem esküdünk meg.

— Tehát vadházasság, vagy polgári házasság?

— Nem.

— Hát kérek bővebb magyarázatot.

— Én önnek oldalsontja vagyok.

— Az lehetetlen.

— És mégis úgy van.

— De hisz nekem nines akkora oldalsontom, mint kegyed.

— Az igaz, de az is igaz, hogy önnek egy esontja hiányzik.

— Zsebmetszés! — kiáltam haraggal, amint Éva állításáról
meggyőződtem.

Azokban Éva egyszer eltüntetett haragomat: odasimult hoz-
zám, aztán megcsókolva a hiányos helyet, átölelt és így suttogott:
— Ádám! kis uram!

Én is megcsókoltam őt és szóltam:

— Nagysád! azaz hogy; Éva! kis feleségem!

Igy történt, hogy nem maradtam agglényen.

— — — — — Paradiesom, 1-ső év, 13-ik nap.

Ahogy ma ebédután sétálnak a feleségemmel, hát egy alma-
fák derekán papírosat látok.

Közelebb megyek, és e szavakat olvasom rajta:

„Ezen fának gyümölcséből való évés 10 forint büntetés és a
paradiesomból való kikergetés terhe alatt tiltatik.”

— Nézd már anyjuk, — mondom a feleségemnek, — milyen
korlátozást kezdenek itten.

— Pedig én éppen most akartam szakitani az almák közül,
— úgy megkiváncsultam!

— Szakíts lelkem, hiszen úgy sem lát senki.

Éva körülnézett, aztán lekaptott egy almát és beleharapott.

— Hogy ízlik? — kérdém tőle.

— Nagyon jó pogácsa-alma. Kóstold csak.

Még le sem nyeltem a falatot, már is zörgést hallok a bok-
rok között.

— Bujjunk el! — mondtam feleségemnek, és egy ribizli-bok-
kor alá vontam őt.

— Hol vagy Ádám? — kiáltott haragosan a közeledő.

— Pszt! Ne szólj! — suttogott Éva — az Ur jön.

Az Ur közelebb jött a bokorhoz aztán ismét kérdé:

— Itt vagy, Ádám?

— Nem, én nem vagyok itt, — feleltem neki gyorsan.

— Hát mért bujtál el?

— Meztelen vagyok, kérem alászan.

— Hogy tudod, hogy meztelen vagy?

— Mert nines rajtam a hőzentrager.

— És te Éva, mért bujtál el?

— Elveztettem a turnörömet.

— Gyertek elő.

Mit volt mi tenni, bizony előbujtunk. Remegve állottunk
meg az Ur haragos színe előtt.

— Ki evett az almából? kérdé szörnyű hangon.

— Én nem, — szólt feleségem.

— Én csak számba vettem, — mondtam restelkedve.

— Nem látjátok a plakátot?

— Elromlott a monoklim — feleltem dagogva.

— Én meg nem tudok olvasni, — mondtá Éva.

— Hát mért szakitottál mégis az almából? — kérdé a fele-
ségemtől.

— Mert nagyon szép volt, esábitott.

— Es te Ádám, mért ettél?

— Nem akartam kosarat adni a feleségemnek.

— Ez nem menetsz. Ti tulajdon elleni kihágást követtek
el. Büntöket meg fogják örökíteni a piktorok és versírók.

— Kegyelem! — kiáltánk.

Az Ur folytató:

— Halljátok büntetéstekeket: Az 1879. XL. t. cz. 126. §-a
alapján te Ádám azt a esutkát, mely torkodon akadt, örökké ott
fogod viselni.

Ijedten kaptam gögömböz. Már ott volt a esutka.

— Te Éva két almát fogsz melleden hordani, melyek kívá-
natos voltakban a férfiak 99 századrészt esábitott fogják.

Évának valoban két gyönyörű almája domborodott a mellén,
— engem azonban elesábitott — ekábitott vele.

Ezek után azt mondta az Ur: „Ött künn tágasabb” s kifelé-
mutatott.

Szóltalanul mentünk ki a paradiesomból. Nekem eszembe ju-
tott, hogy ennek így kell lenni, mert a Genesis első fejezetében
meg van írva.

* * *

Eddig terjed a gizehi pergament fordítása.

Savant barátom utban van most Páris felé, a hol be akarja
mutatni a világnak.

Már most csak azt szeretném tudni, hogy hol tart belőle fel-
olvasást: a tudományos akadémiában-e vagy az örültek házában?

Gárdonyi.

